

עין משפט  
נר מצוה

כה:

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ס

א ומי פ"ה מ'ל' רחמ  
ללהו י'  
ל' ב מ'י פ"ה מ'ל'  
רחמ ה' ו' ז מ'ג  
ל'אין ק'פ:  
ל'ה ג מ'י פ"ה מ'ה'ל'ט  
י'סוד ה'תורה ה'ל' ז  
מ'ג פ'ה ה' טו'ע' י'ד  
ס'ע'ן ק'פ ס'פ'ה י'  
ל' ד ה' מ'י ש'ם ס'ל'ה ח  
מ'ג ש'ם טו'ע' י'ד  
ס' ק'ה ס'פ'ה ג ו'נ'ג  
ל'א'ם ס'אן ו'מ'ת'מ'ט ע"ג  
פ"י ד'ק ס'ל'ה י':

תורה אור השלם

1. ולקצר לא תעשה  
דבר אף לומר וטא קות  
כי באשר יקום איש על  
רעהו ורצחו נפש בן  
הדבר הזה

גלוין הש"ס

נ"ב ש"ד ר"ק ה"א  
ק"בד"ה"א ר"ק  
מו"ס ד"ה ו'ל' י"ג  
ש"ס ב' מ'י' ר'אש"ר  
ו'ל' מ'י'כ"ו' ע"י כ'ת'ר'ט  
ה'מ'כ"ו' ד' י' ג' י"א  
ל'ה' ל'מ'ר'י'ן ש'ם ד'מ'ת'ט'  
מ'ר'ת ע"ז:

רבינו חננאל

ובלי עירוב ושיפוחות  
רבים. וזו היא אשירה הא  
דאמרי. עירוב ושיפוחות  
רבים מנא לן. כדמייא רבי  
אמר רבא אין לערבה  
חטא מות כי באשר יקום  
איש על רעהו ורצחו נפש.  
וכי מה לטרוה לרצח  
(מנערה) וכו' ישי  
לומר אם יקום איש על  
רעהו ורצחו נפש אין לו  
הנזק כמו זו הנזקת  
שכתוב בה אין לערבה  
חטא מות, אלא הרי זו  
הנזקת לומר לאחראי  
ונפקת היא למרה.  
וקשה זו הנזקה לרצח  
מה רוצח הרב ואל יעבור,  
כן נזרה המאורסה אם  
יאמר לה אדם השפתי לי  
ואם לאו הני הדין,  
והיה ואל תשפתי לך ואם  
התפתח התחוק עליה, אין  
לחטא מות. [אשתא לא  
נשקע] [אשתא לאשתורש  
כדון. א' ימי לרבא דאמר  
שעמא אשתא תנא ענינא  
שאי. אין כן כשאמרנו  
חיהוה ואל תעבור לא  
עברתה אלא במתכוין  
לדעבורה וכן שיש גמים  
אחרות לפני. האשתורש  
אע"פ שהיו כמה גמים לא  
נחשבין כאשתא אלא להנאה  
עצמו, תנא שלא היה ידע  
מאיה שם חיהוה. ועוד הא  
כתיב וראה הסלך את  
אשתו ככל הנשים ותשא  
חן וחסד לפניו וכל  
הבתולות, ואמר רצה  
לשטות כל טעם בתולה  
טעם טעם כמילה טעם.  
ורוצח גופיה לטרוה סכנו  
זו הנזקה מניין כי הדין לך  
יאמר לו אם לך הרוג לך  
עליו אם לאו אתי הדין,  
שהיה ואל ירצחו. ואמרין  
סברא הוא כהנאה דאשת  
לקימה דרבא א"ל אמר לי מרי דרואי זיל קטליה לפלגיא ואי לא קטילינא לך וכו'. מר בר רב אשי היה שאף ביקר דערלה.

אף נערה המאורסה יהרג ואף יעבור. פי' הנובעל אצל האל  
מיעבל ולא מיהרג דקרקע עולם היא כדאמר צנן סודר ומורה  
(סנהדרין ע"ד): ובריש כתובות (דף ג'): נמי פריך ולדקום להו דלואם  
שרי ור"י אומר דשפיר גרי מיהרג דהא דמשמע צנן סודר ומורה  
ובריש כתובות דלואם שרי היינו היכא  
שאל קרקע עולם ולא עבדה מעשה  
אזל לעשות מעשה כגון שאומר לה:  
שתיבא הערוה עליה מיהרג ואל  
סוקמ טפי דילמא דמא לדיד סומק  
טפי ומיהו לדידיה אם אומרין לו הנה  
למקוע אותך צעורה יהרג ואל יעבור  
דלא מני למימר לא עבידנא מעשה  
לדעם כדאמרין ברש הגא על  
יבמתו (יבמות נג.) ומה שהוא מתקשה  
הי מעשהו:

לא אפשר ולא מיכוין כולי ע"א  
אא פ"א"י. לישנא קמא  
נראה לפרש דכ"י קא' אכ"י רח"א  
ולא פליגי דשרי היינו לרבי שמעון  
דכ"י יהודה אכ"י רח"א רבא מוקי  
פלוגתא דכ"י יהודה ור' שמעון בלל  
אפשר ולא מיכוין דכאפשר קאמר  
דמורה רבי שמעון דאכ"י ואלכ"י  
דאמר לא אפשר ולא מיכוין לכולי  
עלמא דשרי האו כולי עלמא היינו  
ר' יהודה ור' שמעון ו"ש דבאכ"י  
דאמר לא הדו ונקיט אלמא מה  
שמעיה מלשון ראשון ולכ"י לא נקט  
דבאכ"י דאמר אפטר ומיכוין לכ"ע  
אכ"י ומיירי כגון דלא הו' פסקי  
רשיה דכפסקי רשיה מודה רבי  
שמעון וליכא למימר דלפניו כפסקי  
רשיה ריהא ר' הכ"י ר' שמעון משום  
דהכא מיירי בגרייה דכלים דליכא  
אלא איסורא דרענן שהוא מופר  
לחלצה יד כדאמר (בבבא מדליקין  
בבבא טז) דהא בשמעיה מייתי עלה  
מידי דאורייתא כגון מעילה וכללם  
ופסול פרה וז"ל דכל הנהו דמייתי לא  
הו' פסקי רשיה ולא אפשר דכולי  
שמעיה נראה לר"י דלא אפשר דכרכו  
אלא כעורח גדול דהא שילשול האומנין  
דאמרין ככתובות (דף ה'): גבי מהו  
לנעול בתחלה בשבת דקאמר  
לר' יהודה דאכ"י משום דבר שאין מתכוון אע"ג דהו' לא אפשר ולא  
מיכוין וזכ"ר לומר דהאיא סוגיא כרבי ירמיה דבבא מדליקין (שדאכ"י  
לר' יהודה לא אפשר ולא מיכוין אע"ג דאשתובב במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י (אשתובב) מ"מ במאי דאכ"י אפילו בגדולים לרבי  
יהודה לא אשתובב: אכ"י ברבי יהודה. נראה דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין אכ"י ובלא אפשר ולא מיכוין שרי אלמא דאכ"י  
משום דאפשר הוא ומה שהיה כפסקים בבבא מדליקין (בבבא טז):  
אכ"י דעולא דאמר עולא מחלוקת בקטנים אצל בגדולים ד"ה  
אכ"י שביבא הו' דככולי שמעיה שרי טפי לא אפשר מחיהא  
כ"ע"ג דאמר דהכא דנלא אפשר ולא מיכוין כ"ע"ג ל"פ דשרי:  
שאי

מיה לא חשבינן ליה כוונה אלף דאפשר ולא אפשר תליא טעמא הלך היכא דלא אפשר אע"ג דקא מיכוין לא איכפת ליה לרבי יהודה:  
אם יאמר המכור אלף המשום חסותו נפשו של ימאכל להקפידה וכן שם אכ"י נפש חסידו לא יתן דבר מתקן לחיותו.  
על הכלה (סנהדרין ע"ד). וכו"ו יוחא כ"ב.

ושפוחות דמים. כגון אמרו לו הרוג ישראל חניך ואם לאו מיהרג:  
מה למדנו מרובא לעשרה המאורסה. והלא פירש בה אונס פטור  
דכתיב (ו) ולערה לא תעשה דבר אלף נראה כמי שרוצה בה לנמד כאן  
וגמלא שהוקש כאן להיות למד מאלף והכי קאמר כרובא כעברה  
שניהן שוין כמו והיה כעס ככהן  
(שפייה דר) ולא נאמר והיה העם  
ככהן: יוסף להלילה. ימתן רשות  
לרובא שהוא רודף אחריה שזילנה  
ממנו כנפשו של רודף כדמייא (דברים  
כג) ואין מושיע לה הא אם יש מושיע  
דריך להושיעה בכל אשר יכול אפילו  
באכ"י והרגנו: יהרג. אם אמר  
לו עו"ג הרוג או מיהרג יהרג ואל  
יעבור עצירה זו: מרי דוראי.  
מושל עירי: מאי מו"ס דדמא דירך  
סומק. כלומר כלום צתמה לישאל  
על כך אלף מפני שחמה יודע שאין  
מנוה עומדת בפני פיקוח נפש וסבור  
אכה שאף זו מדה מפני פיקוח נפש  
אין זו דומה לשאר עבירות דמ"מ  
יש כאן אכ"י נפש והמורה לא המירה  
לדמות את המנוה אלף מפני חיות  
נפשו של ישראל וכן עברה נעשית  
ונפש אבודה מי יאמר שנשק חביבה  
לפני המקום יותר משל זה דילמא של  
זה חביבה טפי עליו וגמלא עברה  
נעשית ונפש אבודה: ש"י. מושא:  
גוהרקי דערלה. דוסר זימס קעניס  
משום רפואה דקסכר מותר  
להתרפאות באכ"י (אשתא): אישתא  
למירסא. חו"י שקורין מלוי"י. אמירסא  
חס כמו דמרה למורי בבבא קמא  
(דף ט:). דרך הגאולה. אכ"י:  
שיבטלו ויולא שמנן בבית הלל:  
מוסרס. אין דריך לפרוש הימנה  
דמפרש: הכי גרסינן אפשר וקא  
מיכוין לא אפשר וקא מיכוין כולי עלמא  
לא פליגי דאכ"י. אפשר לו ליבדל  
וקא מיכוין להפקדו כשר לו ליהנות  
כגון ריח של עץ או אפילו אף  
אפשר לו ליבדל ומיהו מתכוין הוא  
ומכ"י הוא לו ליהנות: לא אפשר.  
לו ליבדל ולא קא מיכוין ליהנות  
דאיכא תרמי ליתר לכ"ע שרי:  
כי פליגי דאפשר. שרי לו ליבדל ולא  
נדל ומיהו לא קא מיכוין. פלוגתא  
דכ"י יהודה ורבי שמעון כנסת  
שבת (דף כב). בגריה מטה וכסא

וספסל ונמסקת צ"ה (דף כג): דלא אפשר. כגון שמתן ארתון  
כלים ואין יכול להגביהן על כמיפו ואכ"י סכר בקטנים נמי שרי רבי  
שמעון אע"פ שאפשר להגביהן על כמיפו והכי אמרין במס' שבת (ו)  
ולרבה לא שרי ר' שמעון אלף בגדולים: איכא דאמר. מודה רבא  
היכא דלא קא מיכוין אע"ג שאפשר שרי ר' שמעון דבכ"י פלוגתמיהו  
דר' יהודה ור' שמעון וז"ל לרבה לר' יהודה אכ"י רבי  
שמעון שרי: כולי עלמא. אכ"י ורבה לא פליגי דשרי ואפי' לרבי  
יהודה: כי פליגי דלא אפשר וקא מיכוין. ומיהו אפילו דר' שמעון  
דחשיבא ליה כוונה דממיר אפי' דאפשר הואיל ולא קא מיכוין אלמא  
אכ"י קפיד היכא דקא מיכוין אע"ג דלא אפשר אכ"י: ה"ג כי פליגי  
אכ"י דר' יהודה דאמר לא שנתא מסכין ולא שנתא אין מסכין אפשר  
אכ"י ולא גרסינן ולא אפשר שרי. דהא לא שמעינן ליה דאמר הכי  
דאי שמעינן ליה הכי היכא פליגי רבא למיכר: אכ"י כר' יהודה.  
דקסכר כיון דאכ"י רבי יהודה דאפשר אע"ג דלא קא מיכוין שמע  
ורבא

אלף המיר המכור אלף המשום חסותו נפשו של ימאכל להקפידה וכן שם אכ"י נפש חסידו לא יתן דבר מתקן לחיותו.  
על הכלה (סנהדרין ע"ד). וכו"ו יוחא כ"ב.

(א) יוחא כ"ב סנהדרין ע"ד.  
(ב) ו"ס חולין פ"ה ק"ח.  
(ג) סנהדרין (א) סנהדרין  
ע"ד. יוחא כ"ב. (ד) סנה  
(ה) סנה: ק"ה ק"ה כ"ה  
כ"ב יוחא ל' כנסת ה':  
ד"ק ק"ה כנסת כ"ה:  
(ס) ודברים כ"ה. (ז) ודף  
ט"ז: (ח) ויביתא כ"ב  
אכ"י חו"י ט"ז. וי"ע  
מו"ס יבמות נ"ג: ד"ה אין  
לואם. (ט) וכן מ"ה מו:  
ל"ג. (י) וכן מ"ה מו:

מוסף רש"י

כי באשר יקום. נערה  
המאורסה כתיב (י"א)  
וכי מה ענין רוצח  
אצל נערה המאורסה.  
שחא כמחשבו היהלן כן  
משפט הכרז הוא (ש"ס) וז'  
מה למדנו מרובא כאל  
לפטור את האדם, דקאמר  
ליה קרא לין לנפשה חטא  
מות כי באשר יקום איש,  
דמשמע כי היכי דהאם  
לואם פטור הכי נמי  
פטורה (סנהדרין ע"ד). הרי  
זה בא ללמד ונמא  
למ"ד. אלף משמע כוונת  
ללמד על הנזקה המאלה  
שנמכת כאל למדור הימנה,  
כלומר נמאלה אף למד,  
דמשום מיל' אחרתי  
אשתוק ומיירי ילפ  
מאדרי (ש"ס). מה נערה  
המאורסה  
להצילה כנפשו. יתן  
רבות למלל להלילה  
מכילתו זו נכפשו של פלוגי  
זה להוירי זו שלל כל  
עליה. כדמייא (דברים כג)  
אין מושיע לה. האם יש  
מושיע וישעיהו כתיב לדי  
פסוקים (יחזקאל כ"ג).  
רוצה יהרג ואל יעבור.  
אל אמרו לו הרוג חניך  
ואם לאו אכ"י אכ"י,  
יהרג ואל יעבור עברה זו  
(ש"ס וכדמייא סנהדרין ע"ד).  
אף נערה המאורסה.  
אל יאמר בעול אשת  
מכ"י או מיהרג. יהרג ואל  
יעבור. אלף הא אינה  
מנוה למכור את נפשה,  
דהא אינה עולה כלום  
דקרקע עולם כעלמא ח"ה,  
ולא דכ"י אפשר (יחזקאל  
כ"ג). ושפוחות דמים  
גופיה מגלן. דיהרג ואל  
יעבור (ש"ס). סברא  
הוא. אלף מדה נפש  
מכ"י דאיכא מתקן. אכ"י  
לא יתן לחיותו (סנהדרין  
ע"ד). מרי דוראי. ארון  
עירי וכתיב ה'ה' (ש"ס)  
שאלון של ספר שא"ל דר  
שם (יחזקאל ש"ו) דורא, כפר  
(ד'ש"ו) ע"ה. מאי חזית  
דרבא דירך סומקין  
מי יודע שיהא דתן סכין  
ולא ליתקן יודע משם  
מכ"י. הלך כן אלף לומר  
ודי כהא ולא שימת כהא,  
הוא דבר מתקן לחיותו.

כ"י פליגי  
לאפשר ולא  
מיכוין אכ"י  
אכ"י רח"א רבא  
מוקי פלוגתא  
דכ"י יהודה  
ור' שמעון בלל  
אפשר ולא  
מיכוין דכאפשר  
קאמר דמורה  
רבי שמעון דאכ"י  
ו"לכ"י דאמר  
לא אפשר ולא  
מיכוין לכולי  
עלמא דשרי  
האו כולי עלמא  
הינו ר' יהודה  
ור' שמעון ו"ש  
דבאכ"י דאמר  
לא הדו ונקיט  
אלמא מה שמעיה  
מלשון ראשון  
ולכ"י לא נקט  
דבאכ"י דאמר  
אפטר ומיכוין  
לכ"ע אכ"י ומיירי  
כגון דלא הו' פסקי  
רשיה דכפסקי  
רשיה מודה רבי  
שמעון וליכא  
למימר דלפניו  
כפסקי רשיה  
ריהא ר' הכ"י  
ר' שמעון משום  
דהכא מיירי  
בגרייה דכלים  
דליכא אלף  
איסורא דרענן  
שהוא מופר  
לחלצה יד  
כדאמר (בבבא  
מדליקין בבבא  
טז) דהא בשמעיה  
מייתי עלה מידי  
דאורייתא כגון  
מעילה וכללם  
ופסול פרה וז"ל  
דכל הנהו דמייתי  
לא הו' פסקי רשיה  
ולא אפשר דכולי  
שמעיה נראה לר"י  
דלא אפשר דכרכו  
אלא כעורח גדול  
דהא שילשול  
האומנין דאמרין  
ככתובות (דף ה'):  
גבי מהו לנעול  
בתחלה בשבת  
דקאמר לר' יהודה  
דאכ"י משום דבר  
שאין מתכוון אע"ג  
דהו' לא אפשר ולא  
מיכוין וזכ"ר לומר  
דהאיא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מדליקין  
(שדאכ"י לר' יהודה  
לא אפשר ולא  
מיכוין אע"ג דאשתובב  
במאי דאמר קטנים  
אכ"י אפילו לר"י  
(אשתובב) מ"מ  
במאי דאכ"י אפילו  
בגדולים לרבי יהודה  
לא אשתובב: אכ"י  
ברבי יהודה. נראה  
דסכר אכ"י הואיל  
ואפשר ולא מיכוין  
אכ"י ובלא אפשר  
ולא מיכוין שרי  
אלמא דאכ"י משום  
דהאיהא סוגיא כרבי  
ירמיה דבבא מד